

OŚWIADCZYĆ SIĘ (15) *vb pf*

oświadczyć się (13 + errata), **oświadczyć się** (2); oświadczyć się : oświadczyć się *BudBib* (errata:2).
się (10), się (5).

-dcz- (12), -thcz- (1).

o *prawdopodobnie jasne* (tak w oświadczyć); -ã- (5), *BudNT* (2), *CzechRozm*, *ModrzBaz*, *SkarJedn*,
-a- (6) *BibRadz* (2), *BielKron*, *CzechEp* (2), *SkarKaz*; -ã- : -a- *BudBib* (2:errata).

fut 2 sg oświadczysz się (2+errata). ◇ *praet* 3 sg m oświadczył się (5), oświadczył się (1) *ActReg*. [f
oświadczyła się.] n oświadczyło się (1). ◇ 1 pl m pers oświadczyliśmy się (1). ◇ 3 pl m pers oświadczyli
się (1). ◇ *con* 1 sg m bych się oświadczył (1). ◇ 3 sg f by się oświadczyła (1). ◇ *part praet act*
oświadczywszy się (2).

Sł stp: oświadczyć się s.v. oświadczyć, *Cn brak*, *Linde XVIII w.* s.v. oświadczyć.

1. *Publicznie wyrazić swoje zdanie, ogłosić coś komuś, wystąpić ze swoim poglądem; contestari, testificari PolAnt; profiteri Modrz* (10) : Iakołmy y przedzey rzekli wam y oświadczyliemy fię. *BudNT* 1.Thess 4/6, *Act* 8/24[25].

oświadczyć się przed kim (3): *BielKron* [206]; *Lecz Papież* [...] zezwawłzy/ ktore ná prętcie mieć
mógł Bifkupy/ oświadczył fię przed nimi/ y onym połtem Cefarfkim Leonem: iż názłożenie Ignácego
nie przyzwalał *SkarJedn* 215; *CzechEp* 209.

oświadczyć się w czym (1): iż tenże Mefyalf Iezus pan oświadczywłzy fię w tym częłtokroć że z
siebie nic nie czynił/ áni mowił *CzechEp* 124.

Ze zdaniem dopełnieniowym [w tym z zapowiednikiem: w tym (1); że (3), iż (2), iżby (1)] (6): *MetrKor*
59/75; *BibRadz Gen* 43/3; *ModrzBaz* 95v; *SkarJedn* 215; *CzechEp* 124; y Pan Kanclerz się oświadczył
ze się to niesłusznie dzieie *ActReg* 166; [Oświadczyła się, że jej nieboszczyk na potrzebę swą zastawił
tkankę perłową *InwMieszcz* 1575 nr 195].

Zwrot: »oświadczyć się pod przysięgą« = *contestando contestari PolAnt; cum iureiurando profiteri*
Modrz [szyk zmienny] (2): Do ktorego rzekł Iudás/ Ofwiadczył fie tám ten człek pod przylięgą/
iżbyłmy fie nie vkázowáli przeden/ ieflibychmy brátá niemieli z łobą. *BibRadz Gen* 43/3; *ModrzBaz*
95v.

Szereg: »powiedzieć i oświadczyć się« (1): Potim powiedział y oświadczył sye przerzeczony pan
Boturzynski yz zadnemu człowiekowi nycz nye ieft vinyen *MetrKor* 59/75.

2. *Przysiąc powołując kogoś, coś na świadka; contestari, testari PolAnt* (3) :

oświadczyć się na kogo (1): A ták słuchay głófu ich/ á włzákże oświadczył [errata zmienia:
oświadczył] fię (*marg*) Wł/ oświadcziąc oświadczył fię (-) [*contestando contestatus fueris*] ná nie/ y
oznajmił im práwo krolewłkie *BudBib* 1.Reg 8/9.

Zwroty: bibl. »oświadczyć się niebem i ziemią [przeciw komu]« (1): Rołkażćiefz fie zeydź do mnie
włzytkim ftárlzym z kázdego pokolenia wálzego/ y przelożonym wálzym/ áby słucháli włzythkich
tych łłow ktore do nich mowić będą/ á iżbych fie oświadczył niebem y ziemią przeciw nim [*et testes*
invocabo contra eos caelos et terram]. *BibRadz Deut* 31/58.

bibl. »oświadczać oświadczyć się« (1): *BudBib* I 152b *marg cf* oświadczyć się na kogo.

3. *W funkcji strony biernej: Zostać objawionym, poświadczonym (2) : dokądby náuká ich zápieczętowána nie była. Ale gdzieby lie iuż raz oświadczyłá y dobrze zápieczętowála: tedy iuż też cudá/ iáko niepotrzebne/ vltác miály. CzechRozm 191.*

Szereg: »oświadczyć się i oznajmić« (1): Ale máło było ná tym/ iż fię to Słowo głósem Ianowym pokryte oświadczyło y oznaymiło SkarKaz 487a.

Synonimy: 1. powiedzieć; 3. oznajmić się.

Formacje współrdzenne cf ŚWIADCZYĆ.